

[Alfred Jensen.]

sysler, til beskæftigelse, til boligbyggeri og til skattelettelse.

Vi ved meget vel, at som de politiske styrkeforhold er her i landet, og som de fremtræder her i folketinget, er der ikke for tiden muligheder for sådanne ændringer af militærpolitikken og landets politik, som vi har kæmpet for.

Vi har sat ind for nedsættelse af tjenestetiden og militærudgifterne; vi modsatte os til det sidste en forlængelse af tjenestetiden og har utrætteligt fremholdt kravet om en reduktion af den til højst 12 måneder. Vi har sagt, at når landet endelig ofrer så meget på militæret, når man forlanger, at landets ungdom skal tilbringe op mod 1½ år i trøjen, må den have en rimeligere og bedre behandling end den, den nu er udsat for. Derfor har vi foreslået forbedringer af soldaternes økonomiske, humanitære og sanitære forhold. Vi har foreslået de årlige militærudgifter reduceret med 500 mill. kr. og i øvrigt erklæret os villige til at støtte ethvert initiativ eller forslag, der tog sigte på at nedbringe disse udgifter.

Nedsættelsen af tjenestetiden til 16 måneder og nu overvejelserne angående en yderligere nedsættelse til 12 måneder er udtryk for, at vore bestræbelser ikke har været forgæves eller forfejlede. Når finansministeren kan meddele, at militærudgifterne i de senere år kun er steget med ca. 50 mill. kr., er også det et udtryk for, at vore bestræbelser har båret frugt. Fra NATO og fra militærkommandoerne her i landet, fra militærglade kredse lød der stedse krav om mere militær, om anskaffelse af nye ødelæggelsesvåben og forhøjelse af militærudgifterne. Når kravene fra disse indflydelsesrige kredse ikke slog igennem, er det netop, fordi den folkelige modstand mod slige eventyrere var meget stærk, og fordi denne modstand har haft sine talsmænd her i tinget.

Den kommunistiske gruppe vender sig ikke alene mod de forøgede udgifter på finanslovsforslaget til militæret, men også imod, at de foreslåede beløb godkendes. Vi vil have såvel tjenestetid som udgifter bragt ned, og vi opretholder vor modstand imod landets udstyrelse med raket- og atomvåben. Som det fremgår af vort dagsordensforslag fra i fredags, vender vi os ikke alene

mod oprustning, vi viser også positive veje til betryggelse af freden og vort lands selvstændighed; ikke gennem krig eller deltagelse i krigsblokke, men ved fredeligt samkvem i Danmark skal Danmarks interesser værnes og varetages. Derfor har vi ustandselig talt for, at Danmark og dets repræsentanter skulle støtte ethvert initiativ til forhandling og afspænding, og for at tage initiativet, hvor det var muligt og nødvendigt. Derfor anbefaler vi også, at Danmark tager rekommandationen fra Nordisk Råd om øget handels-samkvem med Sovjetunionen og de folkedemokratiske lande op til behandling og, har jeg vel også lov til at sige, realisering.

Oliehandelen med Sovjetunionen i den seneste tid viser med al tydelighed, at det er muligt og tillige økonomisk fordelagtigt for såvel forbrugerne som hele landet at foretage en sådan udvidelse.

Jeg har her fremført de bemærkninger, som den kommunistiske gruppe i første omgang ønsker at knytte til finanslovsforslaget. Jeg henstiller til finansudvalget at tage disse betragtninger med i overvejelserne under lovforslagets behandling.

Som sædvanlig forbeholder vi os til anden og tredje behandling at stille de ændringsforslag, som vi finder det fornødent at fremsætte, og som vi har såvel teknisk som politisk mulighed for at udarbejde.

**Elias Lauf:** Det er altid stimulerende og opmuntrende for dem, der bor i Grønland, at få besøg fra Danmark, og det er glædeligt at erfare, at der i år har været særlig mange rejsende. Besøget af den højtærede statsminister og den højtærede minister for Grønland var vel det, der særlig vakte befolkningens opmærksomhed. Desværre måtte statsministeren afbryde sin planlagte rejse på grund af pludselig forværring af verdenssituationen. Det var en stor skuffelse for befolkningen deroppe. Ministeren for Grønland kunne dog til grønlændernes tilfredshed trods alt gennemføre rejsen efter planen. Vi vil håbe, at statsministeren får bedre held næste gang.

Man omfattede den højtærede Grønlandsministers besøg med store forventninger og tillagde besøget den største betydning for opbygningsarbejdet. Jeg kan ikke tænke mig andet, end at besøget har været af betydning også for den højtærede minister